

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ У ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Цуканов О.Ю., к.е.н., доцент,
Оголенко Е.В.

Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса

В зв'язку з останніми подіями на Україні можна спостерігати певні зміни в усіх сферах, зокрема і економічних. Її співробітництво з європейськими організаціями, валютними фондами та інвестиційними ринками потребують відповідного виконання міжнародних стандартів та принципів, оскільки вимагається відкритість та прозорість економічної діяльності, в тому числі і з питань бухгалтерського обліку.

Суб'єктами бухгалтерського обліку в державному секторі є Міністерство фінансів, що забезпечує проведення державної політики у сфері бухгалтерського обліку, розпорядники бюджетних коштів, державне казначейство та державні цільові фонди, які забезпечують ведення бухгалтерського обліку.

Основною проблемою є те, що влада в загальному підтримує діючу систему облікової політики, не вносячи конкретних змін, які б чітко відповідали міжнародним стандартам.

Метою змін є удосконалення системи бухгалтерського обліку в державному секторі з урахуванням вимог міжнародних принципів. А саме удосконалення методології та перехід на єдині методологічні засади бухгалтерського обліку і звітності. Створення вимог для інформаційного забезпечення бухгалтерського обліку, щоб фінансові звіти несли в собі інформацію, щодо кожної групи основних засобів.

Представлене Міністерством фінансів України положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі «Основні засоби» потребує низку доповнень. А саме, повинно регламентуватися питання первісної оцінки основних засобів, придбаних з відстрочкою платежу. Балансовою вартістю є ціна покупки, а різниця між цією величиною і сумарними виплатами визнається операційними витратами на сплату відсотків.

Рахунок 10 "Основні засоби" призначено для обліку й узагальнення інформації про наявність та рух власних або отриманих на умовах фінансової оренди об'єктів і орендованих цілісних майнових комплексів, які віднесені до складу основних засобів, а також звернути увагу на якісні результати понесення витрат на поліпшення та утримання об'єктів основних засобів (подовження строку корисної експлуатації, покращання якості виробленої продукції, зменшення операційних витрат).

Рахунок 10 "Основні засоби" має такі субрахунки:

- 100 "Інвестиційна нерухомість"
- 101 "Земельні ділянки"
- 102 "Капітальні витрати на поліпшення земель"
- 103 "Будинки та споруди"
- 104 "Машини та обладнання"
- 105 "Транспортні засоби"
- 106 "Інструменти, прилади та інвентар"
- 107 "Тварини"
- 108 "Багаторічні насадження"
- 109 "Інші основні засоби"

Обов'язковим доповненням є те, що як первісна, так і переоцінена вартість об'єкта основних засобів, підлягає зменшенню на суму будь-якої накопиченої амортизації і будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Потребується визначення порядку амортизації фонду дооцінки шляхом списання амортизаційних нарахувань на нерозподілений прибуток відповідно до строку корисного використання активу.

Більш доцільним є надання правом самостійно встановлювати та переглядати строк експлуатації основних засобів та метод їх амортизації за суб'єктами державного сектору.

Потрібно більш детально вказати про можливі прибутки (збитки), що можуть виникнути в результаті продажу основних засобів.

Фінансова звітність повинна містити інформацію про проведену переоцінку, тому питання про норму по альтернативному методу обліку за переоціненою вартістю також слід розглянути.

Разом з тим, відсутність методу списання при переоцінці основних засобів цілком доречно, оскільки при застосуванні цього методу в звітності відсутня інформація про накопичену амортизацію і тому важко зробити висновок про те, наскільки об'єкт основних засобів зношений.

Головним результатом таких змін в першу чергу була б адаптація законодавства з питань бухгалтерського обліку та звітності до міжнародних стандартів, розробка єдиного плану рахунків бухгалтерського обліку з виконання бюджетів та кошторисів розпорядників бюджетних коштів, що забезпечило б відкритість облікових процесів та фінансових операцій, що здійснюються у державному секторі. Удосконалення системи підготовки та перепідготовки кадрів з питань бухгалтерського обліку.

Отже необхідність створення єдиної системи обліку, завдяки якій б інформація поширювалася не тільки на бюджетні установи та фонди загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування, а й на органи державного казначейства є важливим кроком для покращення облікової політики, і як результат наближення до міжнародних стандартів.

Література

1. Положення(стандарт) бухгалтерського обліку № 121 “Основні засоби” затверджене наказом Міністерства фінансів України № 1202 від 12.10.2010 р
2. 1. Закон України “Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні” від 16.07.1999 р. № 996-XIV
3. Підручник / За заг. ред. проф. Р. Т. Джоги. — К.: КНЕУ, 2003. — 483 сз. 4.
4. Бюджетний Кодекс України, закон України «Про Державний бюджет України» на 2013рік.
5. Журнал «Школа бухгалтера» № 10 (7.7.2003)
6. Масленніков Є. І. Дослідження розвитку ринку фінансових послуг України [Електронний ресурс] / Є. І. Масленніков, А. А. Чкан // Економіка: реалії часу. – 2012. – № 2 (3). – С. 105–110. – Режим доступу: <http://www.economics.opu.ua>.